

i det enkelte og kan ikke sige noget derom. Men jeg kan ikke nægte, at ved at se dette Forslag savner jeg en bestemt Kirke, som har været paa Tale i en længere Aarrække, og den har endogsaa været en af dem, som ifølge en Kommissions Betænkning i sin Tid var inde under en bestemt Plan, og jeg maatte derfor antage, at den havde været fremme paa det nærværende Forslag. Det er Tap Hede Kirke i Timmering Sogn ved Herning. Det er en stor og vidtstrakt Landstrækning, der her er Tale om, hvor Beboerne have langt til Kirke, og hvor Befolkningen udvider sig stærkt paa Grund af den tiltagende Hedeopdyrkning, saa jeg kan ikke forstaa, hvad Grunden er til, at den ikke er kommen med. Jeg tillader mig her at spørge den højtærede Kirkeminister om, hvad Grunden er til, at den ikke allerede er kommen med, og om den kan ventes at komme med i en nærmere Fremtid. Saa vidt mig bekendt, har Befolkningen derude allerede for Aar tilbage haft alt det i Orden, som kan fordres for at kunne komme i Betragtning paa Rigsdagen. Forholdene der ere af en saadan Beskaffenhed, at en Bevilling til en saadan Kirke i Sammenligning med enkelte af de Bevillinger, her ere foreslaaede, vilde være mere paatrængende. Der er utvivlsomt langt større Trang til en Kirke der end til ny kjøbenhavnske Kirker. Hvad disse angaar, kan der siges meget for og imod. Men i en saadan Hedeegn, hvor man har $1\frac{1}{2}$ à 2 Mil til Kirken, og hvor de fleste Folk ikke selv ere kørende, og hvor tilmed det kommer til, at det er en stærkt religiøs Befolkning, der er Tale om, er det virkelig et stort Savn, at de ikke have kunnet naa at komme med. Det vilde være dem særdeles kært, om de kunde faa et Svar, der kunde tyde paa, at det ikke vil være alt for længe, inden de kunne naa det af dem eftertragtede Gode at faa en Kirke paa Tap Hede i Timmering Sogn.

Endelig er jeg bleven anmodet om at gøre opmærksom paa en Uregelmæssighed — ja, det ved jeg for Resten ikke om det er, men en aparte Ejendommelighed ved Statsbanernes Ordning med Hensyn til Kundgørelser af Ekstratog. Det har nemlig været saadan i en lang Række af Aar ved Efteraarsmarkederne i Ulfsborg, Bording og Herning, at der forud for deres Afholdelse — saa vidt jeg mindes otte Dage forud — i de stedlige Blade har været indrykket en Kundgørelse fra Banebestyrelsen om, at de og de Ekstratog vilde løbe derfra og dertil i disse Dage. Jeg ved af Erfaring, at disse Ekstratog have

været meget søgte, da jeg ofte har benyttet dem. Men nu indtraf i Aar det Tilfælde ved Herningmarkedet — og med Ulfsborg og Bordingmarkedet var rimeligvis det samme Tilfælde, da de afholdes i Flugt — at der ikke skete nogen saadan Kundgørelse fra Trafikinspektoratet i Varde. Og der er det ret ejendommelige Tilfælde, at samtidig var der Kundgørelse som sædvanlig i Blade fra Trafikinspektoratet i Aarhus. Der synes altsaa at være noget der, som ikke var rigtigt. Men da der saa fra Herning blev spurgt Inspektoratet i Varde, hvad der var i Vejen, blev der svaret, at Kundgørelserne ikke blev avterede i Blade, men kun blev opslaaede paa Stationerne. Dette er jo en aldeles ufyldstgørende Kundgørelsesmaade for Folk, der have lang Afstand, fra $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ Mil og op til 2 Mil til Stationerne. De kunne ikke saaledes nogle Dage i Forvejen gaa hen og se efter Opslag paa Stationerne, selv om det var Sædvane, at saadanne vare til Stede, og det kan ikke nytte noget, naar Opslagene komme saa sent, som Tilfældet var, da Ekstratoget til Herningmarkedet blev kundgjort, nemlig Dagen forud for Afholdelsen. Det er ingen Nytte til. Jeg er bleven anmodet om at drage Spørgsmaalet frem, da der jo ikke er nogen Tvivl om, at naar Opmærksomheden henledes paa Sagen, vil den ogsaa finde en tilfredsstillende Afgørelse, forhaabentlig i Retning af, at den gamle Sædvane vil blive fulgt i Fremtiden.

Der blev af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) talt om Jærnbanereglementer. I den Henseende er jeg ogsaa bleven gjort opmærksom paa, at de vistnok flyde ret rigeligt undertiden, og at nogle af dem undertiden er af en saadan Beskaffenhed, at de umulig kunne overholdes. Der er navnlig et enkelt — jeg ved ikke, hvad Tid det er kommet —, som gaar ud paa, at Forstanderne — det gælder sandsynligvis alle Stationerne, men i alt Fald gælder det de smaa Stationerovre paa Tværbanen hos os — skulle være til Stede paa Perronen fra Toget løber ind, indtil det løber ud. Nu kunne Togene meget ofte holde et Par Minutter, ja op til 10 Minutter, og da sker det naturligvis, at der kommer een eller tre eller flere, indtil 100 Mennesker, som ville have Billet i den Tid, Toget holder. Hvad skal nu saadan en Forstander gøre? Han er eneste Mand paa Kontoret, og han maa ikke gaa fra Perronen i den Tid. Efter Reglementet er det hans Pligt at være der. Men paa